

Historie oddílu Vodáci

Wiki

Jakub Hájek

2013, 2015

Úvod

Každý rok na výročí oddílu zadávají vedoucí krátký test o jeho historii. Nikdy mě nebavil. Vždy to bralo čas, který bychom jinak strávili hraním her. Byla to pro mě jen bezvýznamná historie. Historie o vedoucích, které jsem nikdy nepotkal a o táborech, na kterých jsem nikdy nebyl. Jednoduše řečeno to byl test o něčem, k čemu jsem neměl žádný vztah. Jako nováček jsem si říkal: „Jo, až budu velký, tak si budu vše pamatovat, protože vše zažiji.“ Dnes po 11 letech v oddíle musím přiznat, že ani kdybych se měl přetrhnout, tak bych všechny názvy táborů, na kterých jsem byl, nedal dohromady. Čím více jsem rostl, tím více mě bavilo vzpomínat na první léta v oddíle, až jsem dospěl do dneška. Dnes bych se tedy chtěl, po 11 letech, konečně podívat na historii oddílu Vodáci. Ovšem tuto práci bych nechtěl zaměřit jen na historii, ale i na to, jak oddíl funguje.

Takto jsem zahájil svoji seminární práci v sextě. Dnes (léto 2015) se ke své práci vracím a rozhodl jsem se, že v ní budu pokračovat a postupně ji aktualizovat. Kronika se sice píše, ale celkový obecný pohled na ubíhající léta nikdo nezapisuje.

Jak to všechno začalo

V pražských Modřanech vyrostlo nové sídliště a s ním samozřejmě i nová základní škola. Tato základní škola, dnes ji najdeme pod názvem Základní škola profesora Švejcara, tehdy měla jen první až pátou třídu. Jak bývalo zvykem, tak se při škole utvořila pionýrská skupina. Psalo se září roku 1982 a vedoucím této skupiny byl Jirka Pittera. Neměl téměř žádné zázemí, žádné vybavení, ani dostatek vedoucích. Jediné co měl k dispozici, byla jedna malá místnůstka. Jak Tomáš Vaniček napsal o této místnůstce ve svých pamětech: „velikosti 2 krát 3 metry, kam se sotva vešel skupinový vedoucí Jirka Pittera, jinak nic.“¹ Ani děti se do oddílu dvakrát nehrnuly. Jirka věnoval oddílu veškerý volný čas a jedinou oporou mu byli kamarádi a rodina.

Roku 1983 se vydal se svou skupinou dětí ze čtvrtých a pátých tříd na putovní tábor do Vysokých Tater. Tento tábor nebyl oficiálně povolen. Odporoval mnohým nařízením, ale i přes tato úskalí Jirka zařídil dětem pěkný zážitek.

¹ Historie oddílu od Tomáše Vanička

Příhoda z Vysokých Tater

V červenci onoho roku 1983 byli Tomáš Vaníček a Ivo Minařík ve Vysokých Tatrách. S Jirkou, kterého zde potkali, řešili v kempu ve Starém Smokovci zapeklitou situaci. Kemp byl zaplněný k prasknutí, již byl večer a nikdo z nich neměl kde spát. Rozložit se uprostřed lesa v národním parku by nebylo zrovna vhodné a tak počkali, až vedoucí kempu odejde. Ihned poté se rozložili na betonové verandě a děti šly spát.

Ten večer Jirka vykládal svoje trápení s oddílem Tomášovi a Ivovi. Druhý den ráno již Tomáš s Ivem balili lísteček s adresou modřanské školy, aby věděli, kam se za Jirkou dostavit. Ale aby těch náhod a nepříjemností nebylo málo, tak tento jediný kousek papíru, tento jediný kontakt s Jirkovým oddílem, ztratili.

Jelikož v té době nebyl internet, natož mobily, tak se museli doptat obyvatel Modřan, kde je ta nová škola. Nakonec školu objevili a vrátná je zavedla do oné malé místnůstky k Jirkovi. Po chvíli se domluvili a již o dva dny později byli na schůzce jako instruktoři.

Dalším Jirkovým pomocníkem byla Maruška Pospíšilíková, kterou údajně přemluvil kdesi ve vlaku, aby se přidala. S Maruškou vedli Tomáš a Ivo hlavně čtvrtáky a pátáky. Starší část oddílu, kterou tvořili účastníci tábora ve Vysokých Tatrách, vedla Jirkova sestra Majka se svým manželem Jardou.

První velká rána

Rok 1984 začínal krušně. Jirka byl odvolán na práci na Obvodní radu Pionýra, tudíž se moc nemohl věnovat oddílu. A Majka se svým manželem měli dítě, takže přirozeně měli méně času. V aktivním vedení zbyly jen téměř osmnáctiletí Tomáš a Ivo s o několik let starší Maruškou, která ovšem neměla s vedením oddílu moc zkušeností. Na jaře se konal jediný výlet, a to do Prachovských skal. Jak Tomáš píše ve své historii: „měl sice úspěch, ale jen u čtyřech účastníků.“¹ Těmito čtyřmi účastníky byli Jakub a Ondra Kopáčovi, Honza Schilder a Michal Albrecht. Tomáš je označuje za: „nejstatečnější a nejvěrnější z prvního „Modřanského“ období oddílu.“¹

Dlouho to vypadalo, že se na vysněný tábor na Vltavu nepojede. Nakonec se jelo, ale jen se třemi dětmi. Díky Marušce se oddíl připojil k táboru 7. pionýrské skupiny z Chodova. Hlavními organizátory tábora byla učitelka kanoistiky na lékařské fakultě Mirka Nepožitková, která také byla vedoucím oddílu Delfini, a Hanka Kárászová, která byla vedoucím 7.

¹ Historie oddílu od Tomáše Vaníčka

pionýrské skupiny (dále jen PS). Na tomto táboře získal oddíl nového vedoucího, a to Janu Řehákovou, přezdívanou Trp, která se stala oddílovým zdravotníkem.

V Modřanech se postupně vše rozpadalo, a tak se oddíl přestěhoval pod 7. PS k Hance na Jižní Město. Tato pionýrská skupina patřila k nejhudším, a pokud přišlo na schůzku 10 dětí, tak to byl zázrak. (Jen pro srovnání. Dnes se u nás počet kolem 10 dětí považuje za minimum.) Schůzky se konaly „vzadu v přístavku za starou školou, tam, kde je dnes školní kuchyně.“¹ Někdy v tomto období vznikl název „oddíl Vodáci“. Pro přehlednost jen uvedu, že se 7. PS skládala hlavně z oddílů Vodáci, Vatra a Permoníci.

Oddíl v rozkvětu

Děti bylo stále málo, a aby jich bylo aspoň pár na tábor, tak se hledaly u jiných oddílů a u známých. Letošní tábor byl pro Tomáše a Iva první, ve kterém figurovali jako vedoucí. Oficiálním vedoucím byl Tomáš, což rozhodl hod mincí. S táborem pomáhali i po jiných stránkách Hanka, Trp a další kamarád Zwyře. Na podzim definitivně z oddílu odešla Maruška, ale na druhou stranu přišla Romana Kolátorová a Lukáš Trnovský. Také se oddíl rozrostl v dětské kategorii, a to i o větší část dívků.

1986

Během zimy získaly oddíly Vodáci, Permoníci a Vatra klubovnu v budově Osvětové besedy na starém Chodově. Na jaře roku 1986

byla zřízena nástěnka na autobusové zastávce. Tehdy to byl jediný způsob, jak sdělit termíny výletů a další informace.

První výlet tohoto roku byl na Velké Dářko, které se nachází na Českomoravské vysočině. Další výlet byl do Ratají nad Sázavou, kde se konal turistický sraz. Zde si Tomáš uvědomil, na jaké úrovni je oddíl Vodáci: „když jsme viděli takové oddíly, jako Ontario, hned nám kleslo sebevědomí a viděli jsme, jak velký kus práce je ještě před námi a jak máme daleko k opravdu dobrým oddílům.“¹

Tomáš na náměstí v Táboře; Foto: 1. Kronika oddílu Rys 1984 – 1986

¹ Historie oddílu od Tomáše Vanička

¹ Historie oddílu od Tomáše Vanička

Vedoucí 7. PS Hanka se provdala a odstěhovala. Kvůli tomu se rozpadl oddíl Vatra. Většina dětí z toho oddílu přešli k Vodákům a Permoníkům. Také se tím roztrhlo spojení mezi celou skupinou a nadřizenými orgány.

V létě roku 1986 byl tábor na Lužnici, na kterém se k nám přidal oddíl Zálesáci. Následovalo týdenní pokračování pro starší a vedoucí na řeku Sázavu. Výlety se začaly pořádat pravidelně s třítydenními intervaly a vše klapalo, tak jak mělo. Z ušetřených peněz se zakoupily první kanoe. Jmenovaly se Zelenka, Jedenáctka, Beruška a Delfin. Když bylo teplo, tak se jezdilo do Bráníka pod železniční most do loděnice trénovat jízdu po Vltavě.

Tábor na řeku Lužnici 1986; Foto: 1. Kronika oddílu Rys 1984 – 1986

1987 – Nové problémy

V oddíle to začalo skřípat. Mezi vedoucími to nebylo úplně v pořádku a hry se opakovaly. V květnu přišel oddíl o klubovnu v Osvětové besedě kvůli výnosu Národního výboru Chodov. Tábor na Vltavu taky nebyl zrovna vydařený. Bylo špatné počasí, děti se nudily a dokonce museli být domů posláni dva instruktoři – Romana a Petr. Do oddílu přestávali chodit stálí členi, jako třeba Martin, či Špunt. Na druhou stranu měl oddíl Vodáci již vybudované své jméno na Jižním městě a tak se do oddílu nahrnuly nové děti. „Od září do prosince tak přišli do oddílu třeba bratři Dadast s Lukynem, Petr Burda, Kosík, Brebera s Kačabou a Vevera s Judynou, Jirka Motka, Honza a Jikra Daňkovi, či Soňa a Petr-Alexandr Procházkovi.“¹

1988 – Zlatá horečka

V tomto období se dovídáme o první celoroční hře. Jestli nějaká celoroční hra této předcházela, nevíme, ale jisté je, že se jmenovala Zlatá horečka. Hra byla upravená podle knihy Miloše Zapletala. Oddílovými penězi, kterými se platilo při hrách, byla peseta.

Na jaře byl výlet na Velké Dářko, kde se hrála půlnoční hra. Cílem bylo zachránit sestřeleného parašutistu v hlubokém lese. Hra nejspíš byla velmi vydařená, protože si nováček oddílu Kuzma doslova poznamenal: „Nadšením jsem nemohl usnou.“² Dále se dovídáme o

² Vodácká historie od Kuzmy

jídle na tomto výletě: „Jedli jsme výborný poryč, což je vlastně hnusná ovesná kaše akorát že anglicky.“² Dodnes v oddíle vaříme „poryč“ a najdou se jeho odpůrci a příznivci. Někteří si ho dají rádi s marmeládou, jiní zase s grankem, či skořicí. Je kolem něj podobný boj, jako třeba kolem pudingu na studeno, nebo teplo, či kolem lámání, nebo nelámání chleba do polévky. Každý má rád něco jiného.

1988 – Tábor na řeku Sázavu

Tábor se konal na konci léta na řece Sázavě. Jelo se ze Zruče nad Sázavou až do Prahy. Kuzma ve své Vodácké historii píše, že přísahal, že už na žádný tábor nepojede. Po tomto táboře na Sázavě, ovšem svoji přísahu změnil: „Nejedu na žádnéj kromě vodáckýho.“² Můžeme z toho usuzovat, že se problémy z roku 1987 vyřešily a oddíl opět stoupal vzhůru.

Když jsem četl Vodáckou historii od Kuzmy, tak jsem se náramně bavil při čtení popisu tohoto tábora na Sázavu. Proto bych vám chtěl tento úryvek ukázat: „Popisovat celý tábor by bylo na knihu, ale několik opravdu významných událostí se musíte dozvědět. V Kácově se hrála „debilní hra z kopce do kopce“, která svému názvu plně opovídala, na Ratajích se většina tábora vyblila z podoby a heslem tábora se stal výrok „Trpe Trpe mě je blbě ble“. Já jsem neblil, ale musel jsem jíst suchary a pít hořkej čaj. V Čerčanech jsem vypadl z lodě a odplaval jsem svému kormidelníkovi. V Krhanicích jsme definitivně odrovnali pramici jménem Pegas a zanechali jsme ji osudu pod mostem v Kamenném přívoze. Na Žampachu jsme krmili nějaký santusáky připáleným poryčem a za plavbu do Pikovic se odrovnaly další dvě pranice. V Davli si Kosík spletl svůj stan s cizím a vyděsil nějaké milence. Ve Vraném jsme překonávali přehradu zdymadlem a závěr tábora se konal v autobusové zastávce Praha - Strnady.“²

Oddíl v letech 1989 - 1999

Přestup k Podskalákům

Do vedení 7. PS přišla Mirka Čejková, která bohužel tuto práci nebrala vážně. Ostatní oddíly 7. PS se rozpadly a tak zůstali v celku jen Vodáci a Permoníci. Tyto události vedly Tomáše k zamyšlení co dál s oddílem. Nakonec se na tradičním srazu v Ratajích nad Sázavou po domluvě s jakýmsi Ivanem rozhodl k přestoupení pod Podskaláky. Znamenalo to sloučit Vodáky a Permoníky, opustit 7. PS a vstoupit pod Podskaláky. Problémy nastaly, když tento záměr Tomáš oznámil předsedovi Obvodní rady Pionýra Romanovi Urbancovi. Z pramenů se

nedočítám, jak se konflikt mezi Tomášem a Romanem Urbancem řešil, ale jisté je, že oddíl Vodáci nakonec přešel k Podskalákům. Stalo se tak na konci léta roku 1988.

Protože bylo v oddíle mnoho dětí, tak byly rozděleny do družinek, které mezi sebou

*Petr na pálce během hry Pasák;
Foto: Tábor na Vltavu 1990*

soutěžily ve hrách. Takovýchto družinek bylo šest a tvořili je Kosatky, Trilobiti, Veverky, Ještěrky, Biskupové a Permoníci.

1989

Novým místem pro schůzky se stala klubovna Na bitevní pláni na Pankráci, kterou oddíl sdílel s oddílem Úplněk, který později zanikl. Oddíl měl v této době kolem 40 členů.

Letošní tábor se konal na Ohři a tématem celotáborové hry byla archeologie. V polovině tábora klesla hladina vody tak nízko, že se již nedalo plavit dále. Musel se tak zbytek tábora odehrát na tábořišti Hubertus. Neustále přšelo a byla zima. A ještě se k tomu všemu přidala neznámá epidemie. Navíc byla na oddíl zavolána veřejná bezpečnost. Děti měly za úkol v rámci jedné hry získat co nejvíce podpisů

*Petra, Zorka a Tomáš vaří;
Foto: Tábor na Vltavu 1990*

k povolení archeologického výzkumu, ale obyvatelé si mysleli, že je vedoucí zneužívají k podepisovací akci „Několik vět.“³ Kuzma trefně napsal: „A nebýt 17 listopadu, možná by Tomáš seděl v base.“² Úroveň tábora si můžeme představit podle tohoto zápisu o rozhodování, kdo se stane vítězem celoroční hry: „O vítězi se rozhodovalo hodem na

³ „Několik vět“ byla petice vypracována Chartou 77, která vyžadovala propuštění politických vězňů a větší svobodu projevu a shromažďování.

² Vodácká historie od Kuzmy

plechovky od hovězího, čímž vyhrála družinka, která si předtím moc dobře nevedla.“² Zkrátka se tento tábor nezapsal zlatým písmem do paměti účastníků.

Na podzim opustily oddíl Trp a Klára. Tomáš odešel na vojnu. Hlavním vedoucím se stal Ivo. Po listopadu 1989 přišla vlna nespokojenosti veřejnosti vůči pionýrům a také problémy ve skupině Podskaláci.

1990

Tomášovi se na vojně v Táboře podařilo založit oddíl Delfini, který chvíli jezdil na akce s oddílem Vodáci. I po rozpadu Delfinů někteří členové stále dojížděli za oddílem Vodáci.

Plány na tábor na řeku Vltavu vypadaly opět beznadějně, ale nakonec se konal pod vedením Iva, Petra, Petry, Zorky, Lumíra a Tomáše, kterému se podařilo uvolnit z vojny.

*Brebera a Katka u Herbertova. Tábor na Vltavu 1991;
Foto: Kronika oddílu Vodáci; 28. 9. 1990 – Vltava 1991*

Celotáborová hra nesla název Záchrana Vysočiny. Na tomto táboře byl zaveden oddílový slib, který musí splnit každý člen oddílu a také byl zaveden nový kroj – zelená košile s modrým šátkem. Také již na tomto táboře nebyly pramice, protože byly zakoupeny čtyři nové Metuje a dva Hurikány.

Po táboře odešli z oddílu Zorka, Lumír, Petra a Ivo, který odešel na vojnu

do Pardubic. V oddíle mezi vedoucími zůstal sám Tomáš s Dadastem. Oddíl se rozdělil na tři družinky. Kosatky vedl Luky, Permoníky vedla Vevera a Ropáky Brebera. Schůzky byly buď družinové, nebo oddílové. Na družinových schůzkách si program dělaly sami děti a na oddílových schůzkách dělali program vedoucí.

*Petr, Vy2, Luky, Tomáš, M9 a Frajer přetahují jez na Vltavě roku 1992;
Foto: Kronika oddílu Vodáci; Vltava 1992 – Vltava-Otava 1993*

1991

Na jaře roku 1991 se oddíl stabilizoval a jelo se na tradiční výlety na Velké Dářko a do Ratají nad Sázavou. Navíc se podařilo udělat další tři výlety na vodu. Jely se řeky Sázava, Berounka a Otava. Jelikož v oddíle nebyli nováčci a všichni již byli odrostlejší, tak se mohli konat výlety, jako třeba spaní na sněhu v České Kanadě.

Tábor byl opět na Vltavu. Poprvé na tábor nejel Ivo, ale místo něho přijel Zwyře a

*Tábor na řeku Vltavu roku 1992;
Foto: Kronika oddílu Vodáci; Vltava 1992 – Vltava-Otava 1993*

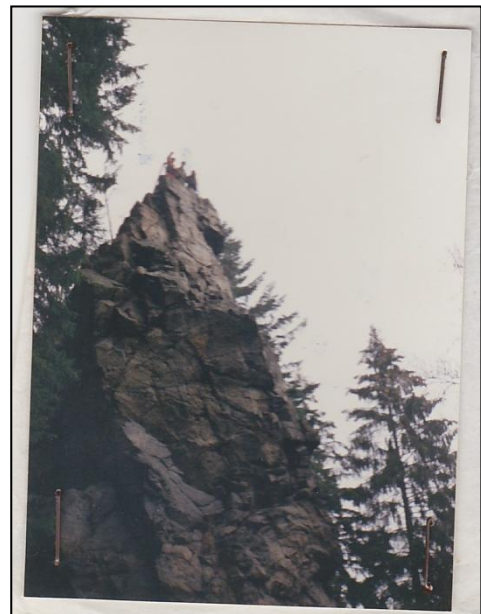
Vltavu. Také to byl poslední tábor se stany typu Junák. Tento rok se Lipno přecházelo pěšky přes zříceninu Vítkův kámen. Konec tábora byl na Dívčím kameni.

Je rok 1992 a s novým režimem se vrátili skauti. Máme o tom tento záznam z tábora na Vltavě: „Přespali jsme ve Vyšáku a pak odjeli na Herbertov, kde jsme se potkali s nevrlymi skauty. Jediná dobrá zábava s nimi byla po ukořistění jejich velitelské píšťalky, kterou se svolávali. Frajer s Lukynem pískáním mátl všechny skauty a vydávali jim falešné pokyny. Nakonec se vedoucí Junáků, zvaná Mamut, naštvála a v Rožmberku píšťalku klukům sebrala.“²

bývalá vedoucí oddílu Ontario Zdena Tučková. Jelo se ze Soumarského mostu a muselo se opět přepádlovat i Lipno. V zámecké zahradě v Českém Krumlově vznikla nová družinka s názvem Greenhorns, kterou vedli Kuzma, Medvěd a Vydva.

1992

Celoroční hra opět nesla téma zlatokopů. Tentokrát se děj odehrával na řece Yukon. Tábor byl na řeku

*Velké Dářko 1993; Foto: Kronika oddílu
Vodáci; Vltava 1992 – Vltava-Otava 1993*

² Vodácká historie od Kuzmy

A ještě jeden záznam ze stejného tábora, který mě osobně říká, že se za dvacet let kolem nošení lodí nic nezměnilo: „Domů se jelo z Budějovic a lodě se nosily přes půlku města na nádraží.“²

1993

Po výletu na lyže do Frymburka ubývalo rádců. V oddíle byli již jen Kuzma, Brebera a občas jeli na výlet jako hosti Frajer s Ludvou. Oddíl měl nové stany a také nové lodě. Dvě zelené a čtyři modré Vydry. Mimochodem, na těchto lodích jsem se jako malý učil kormidlovat. Na jaře byl skupinový sraz v Bedřči u Benešova, kde se hrála hra stopa ke Xapatanu.

Poprvé v historii oddílu byl tábor kombinovaný, tedy, že se jely dvě různé řeky. Byly to Vltava a Otava. Na tomto táboře se objevuje první z Procházeků: „Pavel tou dobou nedokázal vyslovovat „r“ takže brambory byly „bjamboji“, Petr byl „Petj“ a jeho oblíbené drobký byly prostě „djobky“. Když jste nabídli Pavlovy sušenky, slušně odmítl, ale potom na

Petr hraje na kytaru. Tábor Vltava 1993; Foto: Kronika oddílu Vodáci; Vltava 1992 – Vltava-Otava 1993

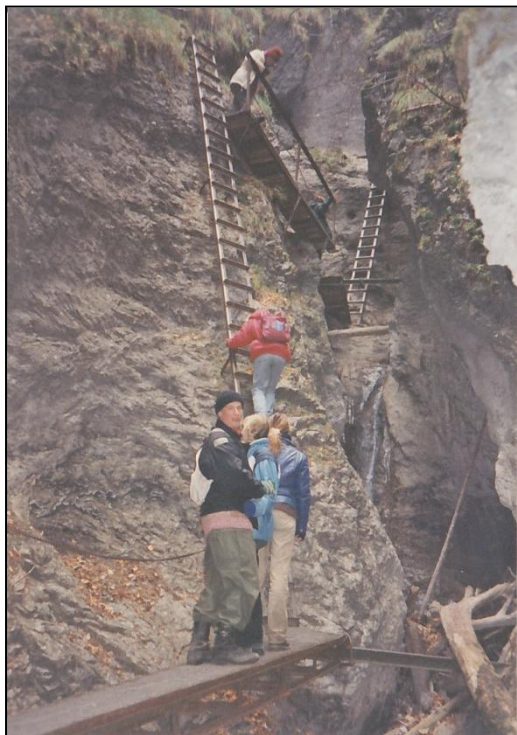
vás vysomroval „djobky“. A navíc nás strašil tím že má ještě jednoho „bjáchu“, který bude do oddílu taky chodit.“² Skutečností je, že měl nakonec dva bratry a jeden z nich je dnes mým švagrem.

Občas v Historii oddílu od Kuzmy narážím na poznámky vedoucí k nějaké hře. Tato poznámka mě velmi pobavila: „Vymyslet větu kde bude nejvíce R a potom jí převést do Pavlovštiny.“²

Ale zpět k táboru. Jelo se ze Zátoně na Dívčí kámen. Cestou se tradičně prohlédl Český Krumlov a mimo jiné: „Janča smetla natěračce mostu z lešení.“² Na jezu před Českými Budějovicemi se cvakl Tomáš a jeho zaklíněnou loď muselo tahat šest lidí. Z Českých Budějovic se jelo na Otavu. Počasí tehdy tábora moc nepřálo, takže se nemohla jet jak spodní, tak ani horní část Otavy.

Další paralela s dnešní dobou se týká kotlíků. Na posledním táboře Morava - Bečva v roce 2012 jsme dokázali ztratit dva kotlíky ze tří. Málem jsem ztratil i ten třetí, když jsem ho házel k řece na vybírání lodě, která se zasekla v úzkém průtoku a hrnula se do ní voda. A teď k onomu záznamu z tábora roku 1993: „Jediná ztráta byl starej kotlík, ale v něm byla pomazánka na oběd, takže jsme pojídali pouze chléb s máslem, které jsme ji roztírali telefonní

kartou.“²

*Slovenský Ráj 1997;
Foto: Fotoalbum oddílu Vodáci 1997 - 1998*

Po minulé jakési polštářové celoroční hře následovalo putování za svatým grálem. Novými rádci byli Tomáš Pospíšil, Kosík, Mirča a také vznikla nová družinka Brontosauři, kterou vedla Jana. Podzimní prázdniny se trávily společně s Úplňkem v Pieninách na Slovensku. Myslím, že to musel být nezapomenutelný výlet: „vzali jsme to poměrně velkou oklikou, přes Zbojnickou chatu a po kolena ve sněhu jsme zdolávali jeden tatranskej průsmyk za druhým.“²

1994

Nový rok oddíl slavil na neznámém kopci u Rožnova pod Radhoštěm. Jarní výlety na vodu se konaly na Sázavě.

Další kombinovaný tábor se konal na řekách Vltava a Ohře. Mezi Tomášem a rádci byla na tomto táboře napjatá atmosféra: „Nedošlo sice na žádné psaní paktů, ale večerní hádky byly docela časté.“² Situace se očividně vyhrotila, ale naštěstí to mělo jen dočasné trvání: „Nakonec to dotáhly až na Hubertus a Tomáš prohlásil, že seká s oddílem. Naštěstí se mu chtělo jet příští rok na Hron, takže to seknutí nenabralo oficiální podobu.“²

Na podzim odešla z oddílu Mirča. Po konfliktu na táboře se všichni snažili vše napravit. Udělal se úspěšný nábor, po kterém v oddíle zůstali „Bek, Panzal, klan Jindrovců a jiní.“² Panzal je dnes jedním z vedoucích oddílu. Janča odešla a následně vstoupila do Úplňku. Hráli v tom roli rodinné důvody.

² Vodácká historie od Kuzmy

² Vodácká historie od Kuzmy

*Spolupráce;
Foto: Fotoalbum oddílu Vodáci 1997 - 1998*

1995

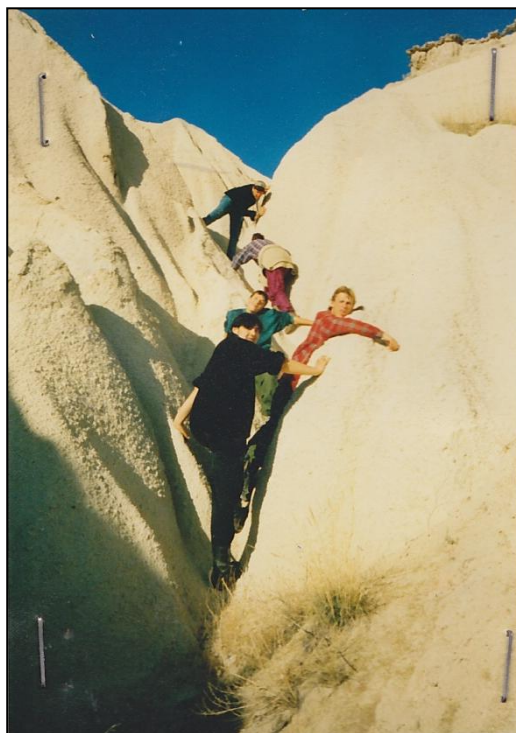
Celoroční hra se týkala pátrání po pravěkých zvířatech a boje mezi Kopkem a Omarem. Jak již víte, tak se tábor konal na řece Hron, která se nachází na Slovensku. Jelo se za vysoké vody z Lubče na Medokýš, který je pověstný svou minerálkou. Cestou se muselo vypořádat s jezy, které ani nebyly zakreslené

v kilometrůž. Níže po proudu řeky pod Medokýšem už voda opadla. A další veselá příhoda, kterou často slyším i já: „Kája zase ztratil svého kormidelníka ve vlnách a přišel na to až, když jsme ho lovili o půl kilometru dál.“²

Na podzim se konal první Podskalácký sraz v Pravětíně u Vimperka.

1996

Vznikla nová družinka Vydry, kterou vedla Petra s Lenkou. Celoroční hra se týkala pátrání po Tutanchamonovi. V únoru byla výprava do Rumunska. Na Berounce se zkoušely nové rafty a tábor byl na Vltavu a Otavu. Na přelomu roku jeli starší členové oddílu do Turecka.

*V poušti v Turecku;
Foto: Turecko 27. 12. 1996 – 11. 1. 1997*

1997

Jarní voda se konala na řece Ohři a tábor na Hronu. Na tomto táboře byla velká účast, takže se obsadily všechny kánoe, i rafty. Hron se pomalu rozvodňoval, až se plavba ukončila

Občas chybí most; Foto: Rumunsko 4. 4. 1998 – 12. 4. 1998

a z Kamenice se podnikaly výlety do okolí. Celoroční hra opět nesla téma zlatokopů. Na konci tábora se oddíl rozdělil na dvě části. Starší jeli na řeku Bystřici do Rumunsku a mladší se vydali domů.

1998

V tomto roce odchází z oddílu mnoho rádců, jako třeba Kosík a Tomáš P., které nahrazuje

Honzin a Jéna. Jarní prázdniny se trávily společně s Úplňkem na lyžích v Jindřichově a na velikonoční prázdniny se jelo do rumunského Banátu. V Budapešti se stal nehezský incident, když chtěl Tomáš rozměnit pár forintů. Tábor se konal na řekách Mže a Berounka a jeho pokračování na Dunajci.

Už nikdy Budapešť!

Pan Tomáš Vaníček z Prahy měl zcela nevinný úmysl: společně s dvanácti členy turistického oddílu navštívit černomořské pobřeží v Rumunsku. Cestou se jim ještě zachtělo prohlédnout si Budapešť. To se nakonec ukázalo jako krok více než nešťastný. Vedoucí výpravy totiž skončil na jedné budapeštské policejní stanici, kde ho vysvlékli do naha, zmlátili pendrekem a ještě mu sprostě vynadali.

»Začalo to úplně nevinně,« začíná líčit svůj příběh vedoucí výpravy. »Potřebovali jsme vyměnit nějaké forinty na svačinu, a tak jsem na hlavním nádraží v Budapešti vyhledal oficiální směnárnou. Směnárník mi ale místo inzerovaného kurzu vrátil na stodolarovku o 4000 forintů méně. Zavolal jsem tedy policii a chtěl zjednat nápravu. Policisté si chvíli něco se směnárníkem hutorili, a už v tom momentě jsem cítil, že bude zle. Začali na mě řvát, z čehož jsem rozuměl pouze jediné slovo — bazmeg.«

Pan Vaníček se pokoušel vysvětlovat anglicky, německy, fran-

couzsky, že byl okraden, ale marně. »Nejdřív jsem se musel vysvléci donaha a poté mě přikurtovali na židli. Pak do mě začali šeredně mlátit pendrekem,« vzpomíná turista a pokračuje: »Když skončila baštonáda, upozornili mě, ať se nepokouším si někde stěžovat, jinak že se z Budapešti zdravý nedostanu. Přitom na mě na nádraží zoufale čekalo dvanáct hladových dětí. Takže jsem se jim nakonec ještě omluvil a byl rád, že mohu odejít.«

Dobrodružství pro českou výpravu skončilo tím, že přišla o pár tisíc forintů a do Rumunsku odjela s pocitem ponížení. »Do budoucna si slibuji jen jedno — už nikdy Budapešť!« skončil líčení svého příběhu Tomáš Vaníček.

Ludwig URBAN

VEČERNÍ PRAHA
5.5.1998

Incident v Budapešti; Foto: Rumunsko 4. 4. 1998 – 12. 4. 1998

1999

V tomto roce se Kuzma již jen zmiňuje o další vlně nováčků: „Do vodáka přichází nová mladá krev, zatímco ta nedávno mladá dorůstá do výše basketbalového týmu. Jsou tu prvňáci Toník, Lucka, Lukáš a Ivanka. Noví třetřáci jako Mírek nebo Kačka, k těm musím chtít nechtít přiřadit Pavlíka, protože po dvou letech v oddíle se chová jako nováček.“²

V březnu se jelo do Bulharska na Starou Planinu. Tento výlet byl jen pro starší.

Tábor se konal na slovenské řece Hron.

Zima, nezima. Jde se dál... Foto: Výprava na Starou Planinu (Návštěva Bulharska) (12. 3. – 21. 3. 1999)

Oddíl v letech 2000 - 2015

2000

Velikonoční prázdniny se udály na řece Opavě, po které následovaly dva výlety na Otavu. Tábor se konal na Černé Hanče.

*Přetahování jezu na Berounce roku 1998;
Foto: Fotoalbum oddílu Vodáci; 1998*

2001

Od této doby přejdu k vyprávění ze své paměti. Chtěl bych jen upozornit, že zde nechci vypisovat každý výlet. Ne, že bych si je pamatoval, ale od toho jsou kroniky. Chtěl bych se tedy s vámi

² Vodácká historie od Kuzmy

podělit hlavně o svoje zážitky.

Rok 2001. Někdy v tomto roce jsem přišel do oddílu. Nevím přesně kdy, ale mám pocit, že můj první výlet na vodu s oddílem byl na řeku Ohří a první výlet do ubytovny byl do

Přetahování jezu ve Skryjích na Berounce roku 1998; Foto: Fotoalbum oddílu Vodáci; 1998

Kralovic. Každopádně jsem svoji existenci v oddíle vždy počítal od tábora na řeku Hron v roce 2002. Ovšem to jsem se ochudil o pár měsíců, protože jsem v kronice našel svůj slib mladšího vodáka, který jsem složil 21. 12. 2001 u jezírka v Prokopském údolí. Jelikož jsem ještě neuměl číst, tak mi slib předčítal Tomáš a já jeho slova opakoval.

Tábor se konal na řekách Dunajec a Poprad, ale ten jsem ještě nezažil. Družinky se skládaly z Hastrmanů, Wjetronů, Trilobitů a samozřejmě nejlepších Myši, do kterých jsem patřil. Pamatuji si schůzku, na které se Trilobiti rozpadli a byli rozřazeni mezi ostatní družinky.

2002

Tentokrát se tábor konal na řece Hron. Z celého tábora si pamatuji jen poslední tábořiště. Každou noc jsme drželi hlídky, jak kvůli místním Romům, tak kvůli neustále nebezpečně stoupající hladině řeky. Nezapomenutelným zážitkem byla jízda v kanoi na Dunaji. Na levém břehu Slovensko, na pravém břehu Maďarsko a my se houpali na vlnách Dunaje. Závěrečný oheň se neobešel bez kouzelného kotlíku a přání písniček. Moje Divoké koně nezvládl zahrát ani Tomáš, takže jsem trochu „ostrouhal“.

Panzal, Špendla, Kuba, Lihař, Pavlík, Jerguš a Ivaník na chatě Zbojská roku 2003.; Foto: Fotoalbum oddílu Vodáci; Vltava 2003 – jaro 2005

Celoroční hra se týkala tématu kolem nějakého pana Fontány a Indiánů. Pamatuji si, že jsme měli mít na tábor hnědý hábit, ve kterém jsme hráli hry. Sbírali jsme kousky mapy z kůže a různé korálky. Závěrečná hra

byla docela divoká a zábavná. Měli jsme kdesi v křoví vyhledat nepřátele a zneškodnit je. To znamenalo je porazit a přivést do tábora. Samozřejmě jsme úkol splnili.

2003

Tábor se konal na Vltavě a celoroční hra nesla téma pevnosti Boyard. Vzpomínám si na šumavské bunkry a klíče, kterými jsme něco odemykali. Jeden takový klíč mám stále doma jako vzpomínku. Závěrečná hra byla na Dívčím kameni a vůbec jsem ji nepochopil. Společně

Monika, Kuba.; Foto: Fotoalbum oddílu Vodáci; Vltava 2003 – jaro 2005

jsme vyšli na zříceninu a vedoucí družinek šli něco dělat a najednou byl konec.

Po táboře se řešilo, co bude s oddílem. Tomáš totiž odcházel z oddílu. Nakonec se ujal vedení Jehla.

2004

Podskalácký sraz se spřáteleným oddílem Ontario se konal v Mitrovicích. Hrála se zde velmi propracovaná a vydařená hra na téma Pána prstenů. V neděli ráno jsme měli k snídani česnečku. Vařil jsem s Ivaníkem, který byl přibližně stejně starý jako já. Dovařili jsme výbornou polévku a Ivaník říká: „Tam přidám trochu pepře.“ Nic jsem

nenamítal. O pár vteřin později jsem viděl niagarské vodopády pepře a litoval svého souhlasu. Naši dračí polévku nesl ani Jehla. Od té doby se Ivaník vymlouvá slovy: „No co... Mi trochu ujela ruka.“

Tábor na řece Krutynia mohl být pro někoho krutý. A to asi hlavně pro Panzala a Špendlu, kteří byli se mnou ve trojici na jídlo. Jako malý precek jsem měl jen lehce doplnit tyto

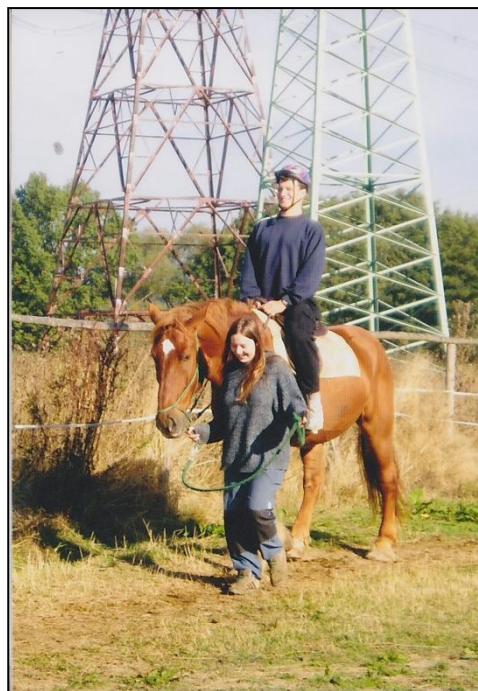

Ivanka a Kuba na vorech na Krutynie. Špendla přihlíží.; Foto: Fotoalbum oddílu Vodáci; Vltava 2003 – jaro 2005

dva velké „žrouty“, ale skutečnost byla jiná. Neustále si stěžovali, že mají hlad, ale já to

nechápal, protože jsem byl vždy najezený. Říkal jsem, že za to nemůžu. Myslím, že za to mohl trénink od Špendly, se kterým jsem vařil od příchodu do oddílu. Protože byl Špendla vyhlášená „popelnice“, tak jsem si vždy musel pospíšet, abych se najedl. A potom takový Panzal na Krutynie neměl moc šanci proti našemu duu Špendla-Kuba. Posvícení přišlo jen dvakrát, a to když byl k jídlu buřt-guláš, který nemám moc v oblibě, a když mi nebylo dobře. Pamatuji si, jak jsem se probudil ve stanu a slyšel Panzala říkat něco ve smyslu: „ještě, že je Kubovi blbě. Aspoň se najím.“

Na tomto táboře jsme měli půjčené lodě, protože dopravit vlastní do Polska by bylo drahé. Jezdilo se z jezera na jezero a z jezera na jezero a z... Táborová hra se týkala plavby kolem světa ve stopách Magalhãese. Například jsme se měli smrsknout na co nejmenší prostor na přečpaném tržišti Jižní Ameriky nebo si postavit vor proti krokodýlům. Jeden večer jsme také vysílali baterkou morseovku.

*Jehla těsně před „pádem“ z koně.;
Foto: Fotoalbum oddílu Vodáci; Vltava 2003 – jaro 2005*

2005

S údivem jsem zjistil, že chybí zápisy v kronice z jara roku 2005. Kronika končí vánočním zápisem z prosince roku 2004 a pak již následují jen bílé stránky. Nová kronika

*Pavlík a Jára v popředí vaří na ohni. Výprava na Šumavu roku 2005.;
Foto: http://oddilvodaci.cz/foto/main.php?g2_itemId=32736*

začíná táborem na Lužnici a Nežárku.

Opět byly zavedeny nové družinky. Tentokrát to byli Gumídci, Dronte, Kyselé rybičky a ze začátku bezejmenní Vikingové. Celoroční hra nebyla rozehraná a tak se s Panzalem hrálo Bazukování. Hra spočívala v tom, že nám Panzal slovně vybarvoval vymyšlený svět a my jsme v něm hráli. Jednu z mála věcí, kterou si pamatuji z toho tábora je jez, na kterém si Panzal

zničil svojí loď. Když najížděl k jezu, tak se na něj podíval. Otočil loď a chtěl si povyjet výše a jez sjet. Jenomže proud ho stáhl a přes korunu jezu přejížděl pozadu. Loď se otočila a on vypadl na suchou betonovou desku jezu. Loď se bokem špičky doslova nabodla na kmen, který byl na jezu. Díra v lodi byla velká asi jako průřez klády, ale co bylo hlavní, Panzalovi se nic nestalo. Po zbytek dne musel Panzal jet bez zátěže v „singlu“, aby mu přes zničenou špičku netekla voda dovnitř. Ovšem Panzal se nevzdal a svoji oblíbenou Desítku opravil.

2006

S dalším údivem zjišťuji, že v kronikách nejsou žádné zápisy mezi táborem na Lužnici a Hron. Bohužel je celkově toto období oddílu tak trochu zastíněné. Alespoň z mého pohledu tomu tak bylo. Tradice se nedodržovaly, kronika se nepsala, nepřicházeli nováčci a mě to v oddíle přestávalo bavit a spíše mě začal otravovat, což vyvrcholilo roku 2008, kdy jsem nejel na tábor.

*Verča sjíždí stupeň na Hronu 2006; Foto:
http://oddilvodaci.cz/foto/main.php?g2_itemId=31855*

Zpět k roku 2006 a táboru na Hron. Byly zřízeny nové družinky: Vostrý hrany, Hobiti, Trabanti a Boty. Celoroční hra se týkala budování vlastní vesnice, vyzbrojování vojska a následné bojování na plánech. Taková

kombinace počítačových her The Settlers a The Heroes a stolní hry Carcassonne. Hra byla velmi vydařená. Jen mě mrzí, že jsem se dostal k velení vojsk tak pozdě. Boje jsem pochopil až předposlední den tábora. Ne, že by byly nějak složité, ale spíše jsem o ně dříve nejevil zájem. Ihned jsem se chopil velení a okamžitě jsem dobyl všechna důležitá města. Do závěrečné hry jsme vybíhali se 100% výhodou. Ivanka byla naštvaná. A to nejdůležitější: táborovou hru připravil Špendla.

2007

Celoroční hra se rozjela již od září a podle ní se také rozdělili nové družinky. Těmi byli Horani a Lesani. Později se od Horanů odštěpili Skalani a od Lesanů Stromani. Vedoucí byli Řekani.

Za zmínku stojí vydařená filmová výprava do Libčevse, kde jsme natáčeli krátké filmy na téma Milionové šílenství. V sobotu jsme vše natočili, sestříhali a shlédli. Do noci jsme si

*Splašená Ovce, nejspíš za trest, ve vodě; Foto:
http://oddilvodaci.cz/foto/main.php?g2_itemId=308
10*

ještě promítali dva filmy: Harry Potter a ohnivý pohár a Interstate 60. To se nakonec ukázalo jako neuvážené, protože nás vedoucí v pět hodin ráno vzbudili, šátky nám zavázali oči a naházeli nás do auta a jeho kufru. Rozvezli nás po okolí a absolutně bez ničeho jsme měli najít zbytek své družinky a vrátit se do ubytovny. Mě vysadili s nějakou holkou, jejíž jméno si již nepamatuji, na silnici u lesa. Nevěděli jsme absolutně co dělat, tak jsme vyrazili po silnici vytipovaným směrem. Došli jsme do vesnice, kde jsme potkali další dva členy naší družinky – snad Pavlíka a Ivaníka. Vyrazili jsme směrem k věži, kterou jsme viděli v dáli. Zde leželo větší město. Plán byl asi takový, že dojdeme na zdejší náměstí. Logicky přece každý půjde na

nejvýznamnější místo v okolí. Jdeme k městu mezi poli po prašné cestičce. Nikde nikdo, jen slunce svítí. Už je dopoledne. V tom najednou z křoví vyskočí Špendla. Náš vedoucí družinky. Do dneška to nechápu. Máme za úkol se dát dohromady a on čeká někde v poli za křovím.

Jarní výlety na vodu se konaly na řece Sázavě. Tábor byl na řeku Moravu a Bečvu. Jako nejzajímavější hru bych hodnotil vaření na vodě. Měli jsme za úkol si uvařit večeři. Během stavby si Simonka šlápla na hřebík, takže musela do nemocnice. Celá hra byla velmi zábavná a všichni si jí užili. Celotáborovou hru vyhráli Lesani. Pokračování pro starší se konalo na pohořích Rila a Pirin.

*Jehla a proslulý hledač dřeva Martin u hromady na oheň; Foto:
http://oddilvodaci.cz/foto/main.php?g2_itemId=30360*

Na podzim se konal nábor a tak oddíl získal například: Radka, Melouna nebo Vendu, který v oddíle vydržel do dneška.

2008

Tento rok jsem poprvé za svoji existenci v oddíle nejel na tábor. Proč? To už jsem popsal výše. Hlavně mě to přestávalo bavit a čím dál více se dělo mnoho nefér věcí, které mi nevyhovovaly. Dnes bych byl radši, abych na tento tábor na řeku Berouнку mohl jet, ale co je za námi se už nedá vrátit. Celoroční hru měl na starosti Martin a týkala se cestování kolem světa. Během roku jsme získávali různé hodnosti, jako třeba kuchař nebo světoběžník. Tyto hodnosti se nakonec uplatnily na táborových hrách.

Podzimní prázdniny jsme trávili v Boskovicích, kde také začalo putování za drakem Šmakem. Tento výlet byl pro Jehlu poslední, kde byl

*Lihař sjíždí jez v Českém Krumlově 2008; Foto:
http://oddilvodaci.cz/foto/main.php?g2_itemId=28377*

jako vedoucí. Zde se s námi rozloučil, i když o způsobu víme každý své. Otěže vedení oddílu převzal Martin, který je drží dodnes společně s Panzalem (psáno roku 2013).

*Venda na běžkách v Nových Losinách 2009; Foto:
http://oddilvodaci.cz/foto/main.php?g2_itemId=2587*

2009

Celoroční hra byla krásně propracovaná již od začátku (asi od Moniky a Ivanky) a její koncept byl zachován pro další celoroční hry. Na každém výletě se odehrávala část děje. Na jednom výletě jsme hledali Gluma a na dalším jsme bojovali se skřety. Jindy jsme se setkali s Elfy a Trpaslíky.

Také se začaly obnovovat staré tradice. Jedním z nich byla volba Oddílové rady. Konala se na prvním ze série jarních výletů na Otavu. Nečekaně jsem se stal prezidentem, což bylo sice

hezké, ale po pár výletech jsem zjistil, že to zas taková výhra není. Zástupci prezidenta byli Simonka, Lihář a Ivaník.

Na tomto prvním výletě na Otavu se stala celkem klasická věc. Přišla bouřka a do některých stanů začalo téct. Dovolím si zde odcitovat kousek ze svého zápisu do kroniky:

*Hra Labyrint na táboře Ohře 2010; Foto:
http://oddilvodaci.cz/foto/main.php?g2_itemId=38062*

„Začala krutá bouřka. Po chvílce se hlásili první oběti, že jim teče do stanu. Hlásili to utopenci – Kačka se Simčou. Tak začala mokrá práce. Kačka se Simonkou se schovaly do jiného stanu. Já (Kuba), Ivča a Martin jsme začali přenášet stan Kačky. Ivanka chtěla mít suché boty, ale to bylo nemožné, protože stan Kačky byl obklíčen loužemi ze všech stran.“⁴ Poté co přivezli Jára s Monikou autem další

stany, tak jsme je museli postavit. Naštěstí nám místní obyvatelé otevřeli garáž, takže jsme je mohli postavit v suchu.

2010 – 2011

Florbal se stal pro mě prioritou a já asi na rok a půl přestal chodit do oddílu. Bylo to na podzim roku 2011, kdy jsem se rozhodl vrátit zpět do oddílu. Proč? Na večerní párty na naší chatě hrál u ohně na kytaru Panzal. To ve mně vyvolalo staré vzpomínky a uvědomil jsem si, že ke svému životu potřebuji výlety. Výlety jak na vodu, tak do přírody. Mám potřebu si vařit na ohni a poslouchat kytaru. Ale ze všeho nejvíc mi chyběly zážitky se svými kamarády. Dnes vděčím Panzalovi, že si tehdy na svatbu mé sestry vzal kytaru a nevědomky mě přesvědčil, abych se vrátil. Hned

*Caesar Ivaník a Martin se brání; Foto:
http://oddilvodaci.cz/foto/main.php?g2_itemId=40997*

⁴ Kronika oddílu Vodáci; 30.6.2005 – 3.5.2009

druhý den jsem se v autě zeptal Martina, jestli by v tom nebyl problém a samozřejmě nebyl. I když jsem schůzky nestíhal kvůli hodinám angličtiny, tak jsem chodil aspoň na posledních pět minut. Toto nadšení mě po nějaké době opustilo, ale hlavní je, že můžu psát tuto práci z pozice aktivního člena oddílu.

2012

Celoroční hra se odehrávala podle japonského anime seriálu a mangy Naruto. Toto téma mě nijak nezaujalo. Z pozice rádce jsem ani neměl nápady na hry spojené s tímto tématem, o kterém jsem nic nevěděl. Nakonec jsem dospěl k názoru, že tuto příšeru budu muset začít sledovat a tak jsem se stal dočasně závislý na tomto seriálu.

Tábor Morava-Bečva byl podle mě vydařený. Prvních pár dnů se konal puťák přes Jeseníky. Snad nikdy jsem nebyl tolik uchvácen krásou českých hor. Nikdy nezapomenu na noc, kdy jsme spali u

Ota (Kůta) a Panzal hrají u závěrečného ohně; Foto: http://oddilvodaci.cz/foto/main.php?g2_itemId=47050

Červenohorského sedla pod širákem. Probudil jsem se uprostřed noci za neuvěřitelného řvu větru. Obával jsem se nejhoršího - bouřky. Pak jsem si všiml čistého nebe bez mráčku a tak jsem mohl v klidu usnout.

Morava byla meandrovitá a místy měla trochu více vody. Neustálé přetahování popadaných klád a malých jezů bylo vyčerpávající. V Litovli jsme řešili, jak překonat město, protože zde bylo CHKO přes které se nedalo jet a vůbec celá situace byla zapeklitá. Nakonec jsme se vydali k jezu, který jsme začali přetahovat. V tom přiběhla paní s policajty na telefonu, že jsme na soukromém pozemku. Naštěstí to s ní Martin ujednal, policajti byli odvoláni a my jsme mohli loď přenést přes její zahradu.

Po Moravě následovala Bečva, která byla téměř suchá. A jak byla suchá, tak byla špinavá. Téměř neustále jsme loď tahali pěšmo a málokdy si člověk odpočinul v sedě. Nejhorší na tom všem byl ten fakt, že tento den jsme měli zdolat nejvíce kilometrů za celý tábor. Naštěstí se nám to podařilo. Během této plavby jsme museli překonat rozestavěný jez. Byla zde vybagrovaná propust', kterou jsme koníčkovali loď. Jedna loď se v propusti vzpříčila a začala do ní téct voda. Naštěstí se vše podařilo zachránit. Málem jsem zde zařídil

ztrátu posledního kotlíku, když jsem ho házel na vybírání vzpříčené lodě. Kotlíky byly na tomto táboře opravdu nedostatkové zboží.

Závěrečná scénka celoroční hry se moc nepovedla, protože bylo vlhko a dýmáky moc kouře nevyprodukovaly.

Mafiánské trio rádců: Kuba, Kačenka a Ivaník; Foto: http://oddilvodaci.cz/foto/main.php?g2_itemId=48344

kouře nevyprodukovaly.

Pokračování se konalo na Muráňskou planinu do Slovenska, které jsem s Martinem plánoval. Bohužel jsem ze zdravotních důvodů nemohl na pokračování jet a tak jsem si nemohl projít trasu, kterou jsem naplánoval.

2013

Momentálně jsem nebyl hned na třech výletech za sebou a dost mě to mrzí. Už se nepopsatelně těším na první vodu. Pojedeme řeku Jizeru. Již se také plánuje tábor na řeku Berounku

a v plném proudu je celoroční hra založená na tématu mafie. (2015:) Děti bojovali proti Lexu Luthorovi a sbírali diamanty, což sloužilo jako platidlo. Plánem bylo metro v New Yorku, ze kterého během tahu získávali diamanty. Tah představovala desková hra Ubongo.

Myslím si, že se tábor povedl. Nevzpomínám si na žádné větší potíže. Nesmazatelně se mi do paměti vryl Matěj, který se při závěrečném ohni nemohl dostat z kadibudky a na celé údolí u Srbska řval: "Pomoooooooooc!".

Pokračování pro starší měl na starosti Jára. Jelo se na Slovensko na řeku Hron.

2013 - 2014

V letošním náboru jsem se snažil hodně angažovat, ale abych řekl pravdu, tak nedokážu posoudit, jestli byl nebo nebyl úspěšný. Každopádně nováčci přicházeli během roku, jak ze známosti, tak i z jiných zdrojů. Do oddílu začali například chodit z Doubkovského klanu Běta, Dandýs a Eliška.

Jarní výlety na vodu byly na Otavu. První výlet byl dost drsný, ale zároveň plný zážitků. Voda na Sušici totiž skoro vůbec nebyla a lodě jsme tahali doslova přes suché šutry. Síť nám trochu přidal Pepčín otavácký (čti prosáklý Otavou) dort. Na tábořiště pod Sušicí

jsme dojížděli již za tmy. Monika vysedla z lodě a z můstků nad řekou nám hlásila kudy máme jet stupně. Vzpomínám si, jak jsem jel černo černou tmou a bral jedny blbý hrázky z kamenů za druhou. Nechápu, proč je tam lidi staví. "Pozor tady je šutr," ozvalo se přede mnou ze tmy. "Hm, díky..." Šli jsme spát někdy po jedenácté večer. Další dny byla nehorázná kosa a ještě do toho mrholilo. Program jsme trochu upravili, abychom si odpočinuli po první "plavbě". Šli jsme na Rábí, ale další den jsme již museli pokračovat po vodě. Opravdu obdivuji Tobiáše. Byl to jeho první výlet a od oddílu ho to neodradilo. Další výpravy už byly teplé a v pohodě. Na třetí Otavě jsem si vysloužil přezdívku od Panzala. Nevím proč jsem prohlásil, že "Sherwood" před hlavákem naprojektoval František Malý. Panzal řekl, že jsem jak Wikipedie a tak vznikla moje přezdívka - Wiki. Nejdřív jsem byl rád. Přezdívku jsem si vždy přál, ale musím se přiznat, že mě občas štve. Jako třeba její zkomoleniny: Wikouš, Wigouš.

Dlouho se váhalo kam se pojedete na tábor. Na Hron do Slovenska? Do Čech? Do Polska? Nakonec jsme podnikli dobrodružný průzkum do Polska na řeku Pilicu (Panzal, Martin, Ivanka a já). O tom se můžete dočíst v mém jiném povídání. Nakonec se rozhodlo, že do Polska pojedem.

Tábor byl velmi povedený. Možná jeden z nejlepších co jsem kdy zažil. Pilica na horním toku meandrovala a byla zábavná. Jednou jsme se dokonce ztratili ve vysoké trávě. Připadal jsem si jak objevitel Amazonky. Byla to nejhezčí část celé řeky, i když ne úplně chtěná. Spaní na písčitých loukách, kde bylo široko daleko jen pustina mě uchvátilo. Celoroční hru jsem měl na starosti s Járrou a téma bylo Pán prstenů. Závěr hry se konal s pneumatikami. Potřeboval jsem jen tři, ale na konci tábora jsme jich měli šest... Bohužel na tábor nemohl jet Martin, který ho připravil a dostavil se až na závěr.

Pokračování se konalo na blízké Czarné a Wartě ve složení: Panzal, já (Wiki), Kačenka, Mates, Emma, Nesquik, Pepča, Kuba. Ještě jsme stihli sjet spodní tok Moravy a naše putování jsme zakončili koupáním v pískárně u Panzala na chalupě.

O polských řekách napsal Panzal články, které byli zveřejněny na raft.cz. Pilica (http://www.raft.cz/Clanek-126-km-po-polske-rece-Pilica.aspx?ID_clanku=1634) a Czarna s Wartou (http://www.raft.cz/Clanek-Polske-reky-Czarne-a-Warta.aspx?ID_clanku=1635)

2014 - 2015

Rozhodlo se, že začneme oddíl propagovat i na Facebooku. Stránku založila Lucka, nebo Martin. Správy jsem se ujal já. Zde je internetový odkaz: <https://www.facebook.com/pages/Odd%C3%ADI-Vod%C3%A1ci/256841691180644>

Na podzim jsem se ujal celoroční hry aktivně s nerozmyslem. Prosadil jsem si Červeného trpaslíka, ale moje plány a sny se moc nevyplnily. Alespoň jsem se poučil a doufám, že se mi příští celoroční hra povede více.

A ještě jedna mimořádnější věc se udála na podzim. Pod záštitou Martina jsem uspořádal výlet pro starší s názvem NEBRECZ! 2014. Byla to lineární hra se zastávkami, na kterých museli plnit trochu zajímavější úkoly. Výlet se udál podél řeky Sázavy (Č. Šternberk - Sázava). Materiály ke stažení: http://oddilvodaci.cz/soubory/Hra_NEBRECZ!_2014.rar

Na sjezdovky se opět jelo do Jablonce pod Nisou. Je tu dobré ubytování v DDMku a také přímé vlakové spojení na sjezdovku na Tanvaldském Špičáku. Do této ubytovny se poslední dobou vracíme každoročně. Důvodem je složité hledání nám dostupných ubytoven u lyžařských areálů.

Tento rok mě čekala maturita a tak jsem musel vynechat hned několik výletů. Jela se řeka Blanice, která se zrovna pouštěla. Následovaly tři Lužnice. Na druhou Lužnici jsem již mohl jet. Byla nehorázná kosa, zima, mokro a déšť. Přišlo mi, že jsem se klepal za všechny ostatní, a že mi byla dvojnásobná zima co ostatním. Celý výlet byl přesně takový, jak by si ho nikdo nepřál. Ještě do toho jsme jeli Novou řeku a následně Nežárku k Panzalům na chalupu. Prostě volej. Třetí Lužnice byla naopak slunečná, až vedrem vysilující.

Tábor se konal na řeku Ohři. Začalo se puťákem do Krušných hor. Šlo se z Kraslic přes Vysoký kámen do rezervace SOOS. Nakonec jsme skončili na tábořišti v Tršnici odkud jsme Ohři jeli. Mě se udělalo hned po první plavbě špatně a ještě o půlnoci jsem jel domů. Kubovi, Matesovi a Kačence jsem předal informace o celoroční hře a o tahu. Vrátil jsem se až ke konci tábora asi na poslední pět dní. Po návratu jsem se dozvěděl, že i další děti postupně odpadávali a postupně se léčili. Společně jsme se shodli, že špatný tábor to nebyl, ale na poslední dva prostě neměl.

Martin s Monikou čekají dítě a Martin se tedy rozhodl předat otěže vedení dále. Vedení se ujal Panzal, který vedl oddíl dohromady s Martinem. Panzal se domluvil se mnou a Ivaníkem, že mu s tím budeme pomáhat jako další vedoucí. Pamatuji si jak Panzal dlouho něco vykládal na poradě a zakončil to přibližně slovy: "No, takže bych to chtěl vést s váma dvěma."

Souhlasím s tím, co řekl Panzal u závěrečného ohně. Také jsem zažil všechny tři vedoucí (Tomáše, Jehlu a Martina), i když Tomáše jen jako prcek, a souhlasím s tím, že byl Martin nejlepším vedoucím. Nevím, jestli se mi povede popsat dostatečně dobře co vše udělal, přeci jen nevidím do všeho, ale pokusím se. S jeho zpětným příchodem do oddílu a následným převzetím vedení od Jehly se oddíl začal "probouzet". Obnovovaly se tradice, začala

se psát kronika i přes rok, zvýšil finanční rezervu, nakoupili se nové lodě, pádla, vesty, vnesl do vedení oddílu demokracii a o všem se rozhodovalo (přiznám ne vždy krátkých) poradách a hlavně začali přicházet nováčci a oddíl se začal opět rozrůstat.

Už jen snad doplním, že pokračování se konalo ve stejném duchu a dokonce i složení jako minulý rok. Jela se Bílina se spoustou mostů, krásně čist'ounká Kwisa, kde jsme se seznámili s polským uměním stavět přehradu a říčka Czerna u Žaganě, kterou vyhlédl Panzal z ničeho nic okénka Transitu. Czerna byla dobrodružná řeka á la Ploučnice. Konec konců si můžete přečíst článek, který jsem psal na raft.cz. (http://www.raft.cz/Clanek-Czerna-u-Zagane-v-Polsku.aspx?ID_clanku=1708)

2015-2016

S novým školním rokem se Ivaník postaral o spuštění nových oddílových stránek (15. 9. 2015).

Tradice a znaky oddílu Vodáci

Oddílový kroj

„Měnil se i kroj, na zelenou košili přišel místo červeného, modrý šátek.“ Podle tohoto zápisu můžeme usoudit, že první oddílový kroj měl podobu zelené košile s červeným šátkem, který roku 1990 vystřídal modrý šátek. Dnes je oddílový kroj volnějši. Už se mu neříká „oddílový kroj“, ale volněji „oddílové tričko.“² Oddílové tričko nese barvu zvanou královská modř. Na pravém rukávu je přišitý oddílový znak. Někteří, dnes již rádci, mohou ještě nosit na levém rukávu znak 1. PS Podskaláků, který se dříve dával při účasti na podskaláckém srazu.

Kuba v oddílovém tričku na výpravě na Otavu 2009; Foto: http://oddilvodaci.cz/foto/main.php?g2_itemId=24811

Oddílová kráva – znak

Znak 1. PS Podskaláků; Foto: Kronika oddílu Vodáci; Vltava 1992 – Vltava-Otava 1993

Znakem oddílu Vodáci je červená kráva v bílém poli ohraničeném modrým kruhem. Znak vznikl a inspiroval se tábořištěm Krávovna na Lužnici v Jižních Čechách. Na tomto tábořišti je také slibové místo, kde mohou nováčci dokončit svoji nováčkovskou pouť a stát se členy oddílu.

Znak oddílu Vodáci; Foto: Vlastní zdroj

Zamykání a odemykání řek, aneb o ztraceném klíči

Vždy na jaře, ještě než se vyplulo, se odemykají řeky. Tímto činem si máme podmanit na následující sezónu řeky a nemělo by se nám na nich nic stát. Tento akt provádí prezident oddílu s klíčem, který u sebe nosí. Na podzim se řeky obdobným rituálem zamykají, protože na nich přes zimu nejezdíme.

V dnešní době se bohužel tato tradice nedrží. Proč? Ani pořádně nevím. Asi se na ni zapomnělo a nikdo se nemá k tomu ji obnovit, ale to se možná změní. Ale nejdříve to vezmu pěkně od začátku. V období, kdy byl vedoucím oddílu Jehla se tak nějak přestávaly dodržovat některé tradice. Konec konců, poslední odemykání řeky si pamatuji jako malý kluk.

² Vodácká historie od Kuzmy

Vzpomínám si, jak jsem tehdy Panzalovi a dalším kamarádům vysvětloval co je to radvánec. O několik let později jsem se stal prezidentem a začal jsem se sám pátrat po klíči, kterým by se tato tradice obnovila. Ivanka mi klíč slibovala a říkala, že by ho asi měla mít, ale sliby chyby. Po několika neúspěšných připomínkách jsem na klíč také zapomněl a přestal jsem to řešit. Dnes jsem rádcem a na podzim roku 2012 jsem se na poradě zeptal, jak to vypadá s klíčem na odemykáním řek. Říkal jsem, že mi to přijde jako pěkná tradice, ale ostatní už jsou asi unavení obnovováním tradic, takže jsem opět neuspěl. Dnes, na jaře roku 2013, když píšu tuto práci, více a více přemýšlím o tomto klíči. Asi se zkusím ještě jednou na poradě zeptat, jestli někdo nemá klíč, a kdyby nebyl k nalezení, tak mi doma leží jeden krásný klíč z táborové hry na Vltavě roku 2003. Myslím si, že když se pokusím tradici nějak obnovit, tak to nikomu vadit nebude. Nakonec jsme přeci jen vodácký oddíl a tato tradice se k naší činnosti krásně hodí. Je rok 2015 a původně můj klíč z Vltavy ztratil Mates během svého prezidentování. Je to opravdu zapeklité.

Vánoce

Vánoční besídka se vždy koná dvakrát. Jednou na příslušném výletě a podruhé v době schůzky. Zde popíši právě tu besídku, kterou konáme v Praze, přesně v Prokopském údolí, protože besídku na výletě si asi umí

Tunel do pohádkové země; Foto: Fotoalbum oddílu Vodáci 1997 - 1998

Kája na vánoční besídce v Kralovicích; Foto: http://oddilvodaci.cz/foto/main.php?g2_itemId=33841

představit každý (cukroví, koledy, stromeček, přáníčka...). Vánoční besídka se koná, jak jsem již výše zmínil, v Prokopském údolí. Nejdříve se jde k jezírku. Toto kouzelné místo představuje i jedno ze slibových míst oddílu. Po složení všech slibů, které jsou na programu, se pouští lodičky se svíčkami po jezírku. Někdy se ale stane, že je jezírko zamrzlé. Vždy se

najde alternativa, jak píše moje sestra Zuzka v kronice k roku 2001: „Jezírko bylo bohužel zamrzlé, a tak jsme k těmto účelům použili asi tři louže, které byly vytvořeny u břehu.“⁵ Po jezírku se pokračuje dále údolím, až k tunelu. Zde si každý zapálí svíčku a projde pohádkovým tunelem. Je to opravdu krásný zážitek. Nakonec se dojde k místu, kde se vždy ozdobí vybraný stromeček. Rozdají se přáníčka, jí se cukroví a zpívají se koledy. Ze stejného zápisu od Zuzky se dovídáme tragédii o našem dlouhodobě sloužícím stromečku: „Kdosi nám totiž náš, již 15-ti letý smrček porazil. Tomáš s Luckou ale naštěstí našli poblíž jiný: borovičku.“⁵

Současná situace je taková, že se chodí jen k jezírku a nazpátek. Je to určitě škoda, ale jsou tu argumenty pro i proti. Na jednu stranu je to pěkný výlet s krásnými zážitky, ale na druhou stranu je vždy neuvěřitelná zima. Výlet to také není nejkratší, takže návrat pozdě za tmy domů také nikoho neláká.

⁵ Kronika oddílu Vodáci; 21.1.2000 – 8.6.2003

Jak to v oddíle chodí

Hiearchie oddílu

Na vrcholu pomyslné pyramidy stojí samozřejmě vedoucí. Pod nimi rádcové, kteří by

Současný (2012) prezident Mates; Foto: http://oddilvodaci.cz/foto/main.php?g2_itemId=4671

4

se měli starat o svoji družinku a předávat svoje zkušenosti vedoucímu družinky. Kdyby dítě něco potřebovalo, tak by mělo nejdříve zajít za svým rádcem a ne se ihned hnát za některým z vedoucích. Rádci by tedy měli představovat spojovací článek mezi dětmi a vedoucími. Dále tu máme starší vodáky a mladší vodáky. Liší se od sebe jen tím, že starší vodáci už jsou zkušenější a složili další slib. Také mají nějaké výhody, jako je například posunutá večerka nebo výlet jen pro starší členy oddílu. Úplně na spodu pyramidy si můžeme představit nováčky, kteří ještě nejsou řádnými členy oddílu. Aby se stali členy oddílu, tak musí splnit nováčkovské zkoušky a složit slib mladšího vodáka.

Oddílová rada se skládá z prezidenta a jeho zástupců. Tyto hodnosti zastávají děti a jsou přímo voleni všemi členy oddílu. Oddílová rada v čele s prezidentem by měla hájit zájmy dětí. Na poradách s vedoucími tak mají k dispozici při hlasování jeden hlas a samozřejmě mohou něco navrhnout a prodiskutovat. Je to jakýsi další článek mezi dětmi a vedoucími. Tímto nechci říct, že by byl vztah mezi vedoucími a dětmi odtažitý. Jen tu je snaha vychovávat děti i jiným způsobem, než jsou hry a umývání špinavých hrnců.

Prezident vozí na každý výlet dvě oddílové vlajky a oddílovou krávu, kterou znázorňuje plyšák. Oddílová kráva již několik let bohužel chybí (od prezidentování Míly).

Janča skládá slib u křišťálové studánky; Foto: Kronika oddílu Vodáci; 28. 9. 1990 – Vltava 1991

Sliby

Sliby se skládají od roku 1990, když člověk vstupuje do oddílu, nebo když se posune do jiné kategorie pomyslné hierarchie oddílu. Samotný slib probíhá položením dvou prstů na oddílovou krávu a přečtením slibu z kroniky, který následně podepíše. Na závěr všichni člověku, který právě složil slib, potřesou pravicí. Pro ukázkou zde uvádím znění slibů.

Slib mladšího vodáka:

„Slibuji, že budu všem vodákům a Podskalákům dobrým kamarádem a že se budu učit vše, co má správný Vodák umět.“

Slib staršího vodáka:

„Slibuji, že budu pomáhat svým mladším kamarádům a že budu dbát o dobré jméno oddílu Vodáci.“

Slib rádce:

„Slibuji, že budu vychovávat děti k čestnosti, pravdomluvnosti a kamarádství.“

Slib vedoucího oddílu:

„Slibuji, že budu všem Vodákům a Podskalákům nejen dobrým kamarádem, ale i dobrým příkladem toho, jak se má správný Vodák chovati. Že budu zachovávat tradice a zvyky v oddíle a že se budu snažit být oddílu Vodáci co nejlepším vedoucím.“

Slib prezidenta:

„Slibuji všem Vodákům, že budu oddílu dobrým prezidentem.“

Slib oddílové rady:

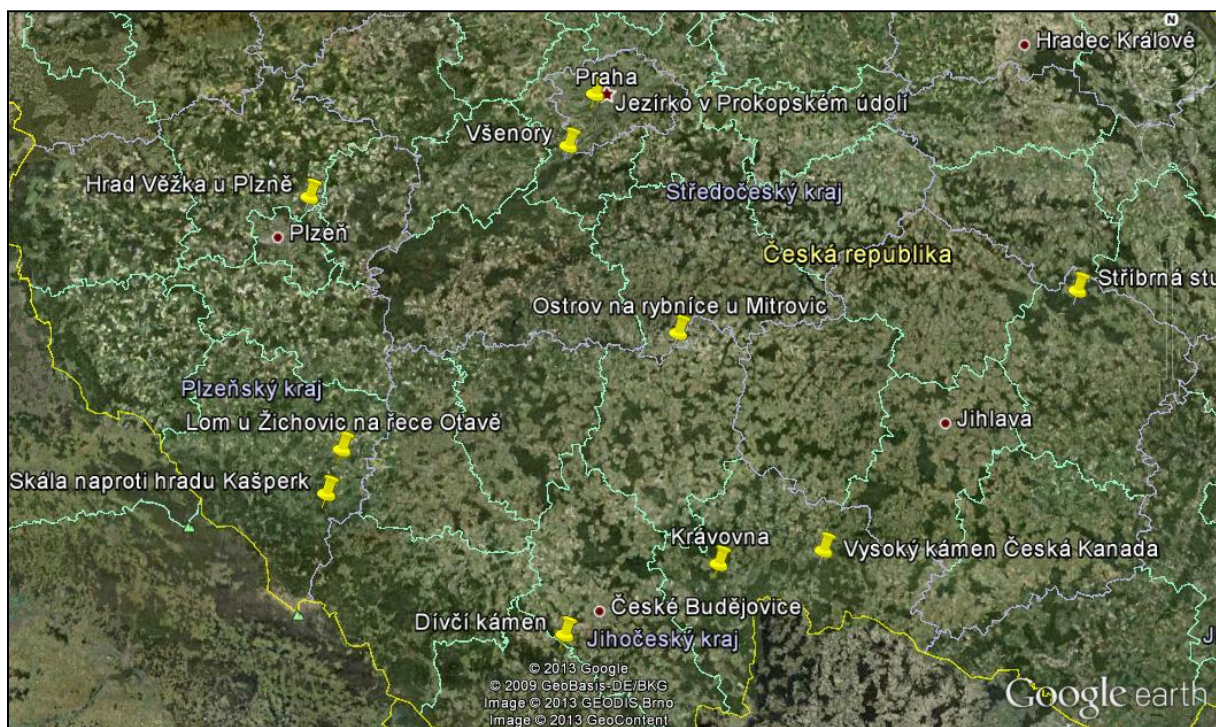
„Slibuji všem Vodákům, že budu oddílu dobrým zástupcem prezidenta.“

Sliby se dají složit jen na určitých slibových místech. Tato slibová místa se vyskytují oblastech, kam oddíl hodně jezdil a jezdí. Proto nás z příložené mapy nepřekvapí, že je většina slibových míst na jihu Čech. Tomu je tak proto, že se zde často jezdí tábory a také proto, že je zde mnoho hezkých řek, jako například Lužnice, Vltava a Otava. Část slibových míst jsem dal dohromady s Martinem a Otou (Kůřou) a část jsem vyhledal v kronikách, ale bohužel si nikdo nepamatuje úplně všechna slibová místa, takže mapa není úplná. Zde je seznam těch, co jsem vypátral: Lužnice – Krávozna, Kašperské hory – naproti hradu Kašperk u skály, soutok Hronu a Dunaje, Dívčí kámen, Otava – lom, Prokopské údolí, Tomášovský výhled, Mitrovice – ostrov, Hrad Věžka u Plzně, Všenory, Vysoký kámen v České Kanadě,

Stříbrná studánka u pomníku Ludvíka Svobody u Velkého Dářka.

Mapa slibových míst; Foto: Google Earth

Detail na Jižní Čechy mapy slibových míst; Foto: Google Earth

Bodování

Na závěru každého výletu oddílová rada oboduje mladší a starší vodáky podle toho, jak se chovali na výletě. Měli by zvážit jak jejich chování, tak jejich pomoc mladším nebo pomoc při uklízení. Každý měsíc se vyhláší výherce měsíčního bodování a dostává malou sladkou odměnu. Na táboře se také vyhlásí výherce, ale tentokrát celoročního bodování a dostane hodnotnou odměnu, jako je třeba spacák, nebo čelovka. Tento systém má vést k větší snaživosti dětí v oddíle.

Bodování družinek oddílu Vodáci:							
pořadí	jméno	celkem	schůzky	výlety	družinka	kronika	osobní
1.	Krtci	1678	522	846	303	0	7
2.	Pavouci	1512	551	713	241	0	7
3.	Kačeři	1357	530	618	203	0	6
Bodování za měsíc ??? oddílu Vodáci:							
pořadí	jméno	celkem	schůzky	výlety	družinka	osobní	
1.	Jakub	0	0	0	0	0	
2.	Nesquick	0	0	0	0	0	
3.	Emma	0	0	0	0	0	
4.	Míla	0	0	0	0	0	
5.	Bětka	0	0	0	0	0	
6.	Vojta	0	0	0	0	0	
7.	Matěj	0	0	0	0	0	
8.	Anežka	0	0	0	0	0	
9.	Mates	0	0	0	0	0	
10.	Hanka	0	0	0	0	0	
11.	Venda	0	0	0	0	0	
12.	Jáchym	0	0	0	0	0	
13.	Honzík	0	0	0	0	0	
14.	Vašek	0	0	0	0	0	
15.	Kája	0	0	0	0	0	
16.	Lukáš	0	0	0	0	0	
17.	Pepča	0	0	0	0	0	
18.	Ondra	0	0	0	0	0	
19.	Honza	0	0	0	0	0	
20.	Anička	0	0	0	0	0	
21.	Zdenička	0	0	0	0	0	
22.	Vojtík	0	0	0	0	0	
23.	Bertík	0	0	0	0	0	

Foto: Bodování oddílu Vodáci

Oddílové hodnosti a zkoušky

Během jednoho roku se na výletech postupně plní zkoušky. Tyto zkoušky jsou zaměřené na dovednosti, které by měl správný Vodák umět. Jsou to zkoušky: zdravotní, uzlování, sportovní, šifrovací, orientační, vaření, vodácká, tábornická, dopravní, přírodovědná a vedení. Zkouška pádlování byla vyřazena na podzim roku 2012.

Roku 2012 na podzimní výpravě do Malé Hraštic jsme se dohodli na změně systému zkoušek. Do té doby to bylo tak, že byl vždy vyhrazen jeden výlet pro jednu zkoušku. Tento systém se nám zdál moc jednorázový a tak jsme ho změnili. Od teď se bude konat na jednom výletě více zkoušek, ale v menším obsahu. Předpokládáme, že častější opakování látky bude mít větší účinek a i pasivní děti se něco naučí.

Je rok 2015 a musíme přiznat, že se zkoušky moc nestíhaly a některé nebyly téměř vůbec. Vracíme se tedy k původnímu systému - jedna zkouška na výlet. Také to vypadá, že se sloučí dohromady orientační a dopravní zkouška.

Podle toho, kolik děti získají bodů ze zkoušek, se pohybují v tabulce hodnotí. Hodnosti momentálně nemají žádný význam, ale doslechl jsem se, že se dříve na oddílové tričko přišívaly odznaky odpovídající hodnosti. Ovšem tuto informaci nemám podloženu. Máme pět hodností: plavčík, háček, lodník, kormidelník a kapitán.

Oddílové hodnoty													
		zdravotní	pádlování	uzly	sport	šifry	orientace	vaření	vodácká	tábormická	dopravní	příroda	vedení
kapitáni (1000-1200)													
kormidelníci (800-999)													
Kačka	898	74	95	0	47	96	91	85	78	81	88	73	90
Mates	840	83	88	94	57	64	86	70	49	88	85	0	76
lodníci (600-799)													
Kuba	651	68	73	83	35	92	79	70	0	0	81	90	-20
Emma	628	61	75	94	46	46	65	75	60	72	44	0	-10
Ondra	628	52	56	96	63	20	40	50	40	69	57	11	74
háčky (350-599)													
Pepča	587	56	61	82	64	0	64	0	49	0	46	78	87
Míla	464	0	62	84	17	67	53	0	57	76	0	24	24
Venda	416	37	74	23	58	45	47	0	0	69	47	16	0
Hanka	397	50	47	0	46	59	56	0	0	46	0	58	35
Honza	390	0	55	0	54	49	50	50	20	46	0	66	0
Bára	352	0	67	0	84	0	71	0	59	0	0	71	0
plavčíci (0-349)													
Jáchym	318	46	44	0	28	0	36	40	23	0	0	74	27
Bětka	313	57	36	41	16	0	22	0	0	0	0	41	100
Vojta	297	46	28	0	43	32	20	35	12	42	0	39	0
Bambula	289	0	75	0	74	0	0	75	0	0	0	65	0
Matěj	261	34	20	28	0	27	23	35	25	0	9	0	60
Vašek	241	0	27	0	55	20	18	35	0	53	6	27	0
Zdenička	232	0	50	0	0	24	28	0	50	0	16	0	64
Matouš	198	54	0	0	0	0	74	0	0	0	0	0	70
Vojtík	79	0	20	0	21	0	15	0	0	0	0	23	0
Tadeáš	34	0	0	0	0	0	34	0	0	0	0	0	0

Foto: Oddílové hodnoty z roku 2011

Klasický rok oddílu Vodáci

Popisování roku začneme zářím, tedy novým školním rokem. Jako většina jiných volnočasových organizací, i my pořádáme nábor. Spočívá ve vylepení letáků a obejití nejbližších škol. Obcházíme hlavně ty, které se nachází blízko Toulcova dvora, kde máme schůzky. Po vytvoření reklamy uděláme na jedné schůzce nábor. Tato schůzka je hravější a propracovanější, než ostatní, abychom děti a rodiče potenciálních budoucích členů oddílu zaujali. Zatímco děti hrají hry, tak si rodiče mohou popovídat s někým z vedoucích a zjistit více o našem oddílu.

Jeden z prvních výletů bývá takzvaný „nováčkovský“, na kterém si nováčci mohou vyzkoušet jaké to je být s námi na výletě. Tento výlet bývá na jeden den.

Dokud to jde, tak ještě jezdíme na vodu. Využíváme toho, že některé přehrady upouští před zimou vodu. Díky tomu můžeme využít i rafty. Má to i své finanční a logistické opodstatnění. Rafty se dají zabalit a naložit do kufru auta, v horším případě vzít vlakem. Kanoje jsou celkově komplikovanější. Jelikož by se vezly maximálně jen na jeden výlet, tak by cena byla za dopravu pro oddíl moc velká.

Ihned jak přijde podzimní počasí, tak začneme jezdit do ubytoven. Většinou to jsou školy s tělocvičnou, nebo domy dětí a mládeže. Děláme pěší výlety do okolí, během nichž hrajeme různé hry. Večer je další program, který může být specifičtější než na jiných výletech. Například může být: karneval, sportovní turnaj, pečení cukroví, ruční práce a další aktivity. Také se občas v tomto období pořádá filmová výprava. Každá družinka dostane kameru a kameramana a má za úkol natočit krátký film.

Matouš a Mates při natáčení filmu Rajská zahrada; Foto: http://oddilvodaci.cz/foto/main.php?g2_itemId=49018

Zima se od podzimu v podstatě moc neliší. Jen se nechodí na pěší výlety. To ale neznamená, že jsme jen zalezlí vevnitř. Chodíme na běžky a na sjezdovky.

Na jaře, když už je teplo, se vybere řeka, kterou pojedeme na víc částí. Zpravidla se

Ivanka a Lihář vaří na vodě; Foto: http://oddilvodaci.cz/foto/main.php?g2_itemId=30421

jezdí na tři. To znamená, že jeden víkend odjedeme, již na kanoích, kus cesty a následně loď u někoho schováme. Většinou se domluvíme s majitelem kempu, loděnice, nebo i nějakým pánem, kterému složíme loď na zahradu. Další výlet si loď vyzvedneme a opět sjedeme kousek níže po proudu řeky.

Někdy se také koná Podskalácký sraz. Na tomto výletě se sejdem se spřáteleným oddílem Ontario a hrajeme společně hry, které bývají zakomponovány do příběhu, podobně jako celoroční hra.

Končí škola, každý má vysvědčení, ale časů není nazbyt. Každý ihned peláší domů a balí poslední věci, protože ještě ten den se odjíždí na tábor.

Tábor

Zpravidla se tábor koná během prvních dvou týdnů letních prázdnin. Jede se řeka stylem „co si přivezme, to si odvezeme“. To znamená, že všechny věci si vozíme s sebou na lodích. A dojde i na takovou surovinu, jako je třeba voda. Když není na dalším tábořišti k dispozici pitná voda, tak jednoduše musíme naplnit kanystry vodou a tyto dvacet a padesát litrové kamarády vozit na lodi.

Závěrečný oheň na táboře Morava – Bečva 2012;

Foto:

*http://oddilvodaci.cz/foto/main.php?g2_itemId=470
44*

Jízdní dny jsou proložené i dny, kdy se nejede po řece. Aktivity v tyto dny jsou různé: den oddílové rady, olympiáda, triatlon, závěrečná hra, návštěva města, výlet do okolí a další.

Poslední večer tábora se koná závěrečný oheň. Při tomto ohni každý zhodnotí tábor a řekne, co se mu líbilo a nelíbilo. Děje se tak od nejmladšího po nejstaršího. Po zhodnocení tábora si může člověk přát písničku, kterou mu kytarista zahraje. Většinou se hodnotí, jak se mu jelo na lodi, jak se mu spalo, jaké bylo počasí, že se celoroční hra povedla a tak podobně. Závěrečný oheň se nemůže obejít bez kouzelného kotlíku. Kouzelný kotlík obsahuje v sobě tajemné ingredience. Říká se, že když člověk zavře oči a sní lžící této pochoutky a představí si místo, kam by se chtěl znova podívat, tak se mu to vyplní. Takhle jsem to pochopil jako malý. Dnes se říká, že je kouzelný v tom, že se opět sejdeme dohromady i příští rok. Skutečností je, že se každý chce hlavně co nejvíce „nablábnout“ ovocného kompotu, ale nahlas se to neříká. Jelikož je kotlík větší než lžice, tak se málokomu povede za celý život neztratit v kouzelném nápoji lžící.

Olympiáda

Olympiáda se skládá ze šesti disciplín. Těmi jsou: sprint, lesní běh, hod na cíl, hod o dálky, skok do dálky a plavání. Podle výsledků z těchto disciplín se děti posouvají na plánu, který znázorňuje intervaly, ve kterých vyběhají závodníci na trať maratonu. Maraton je tedy sedmou a závěrečnou disciplínou olympiády. Bývá dlouhý do dvou kilometrů.

Míla skáče do dálky na táboře Morava – Bečva 2012; Foto: http://oddilvodaci.cz/foto/main.php?g2_itemId=46198

Triatlon

Triatlon se skládá, jak tomu napovídá název, ze tří částí. Těmi jsou: plavání, jízda na lodi a běh. Plavání může být někdy zrádné, protože se koná v tekoucí řece. Jízda na lodi by měla prověřit zručnost závodníka. Většinou se musí klasicky vypádlovat kousek řeky proti proudu a po objetí bójký se vrátit, což je obdobné k části plavání. Pokud by byl proud moc silný, tak se vybere místo, kde se s lodí traverzuje řeka. Triatlon se již několik let nekoná. Už ani nevím, kdy byl poslední. Svůj poslední triatlon si pamatuji z tábora na Hron roku 2006.

Den oddílové rady

Den oddílové rady, zkráceně DOR, je den, který má na starosti oddílová rada. A když ho mají mít na starosti, tak se vším všudy. Musí předem naplánovat jídelníček a nakoupit jídlo. Připravit pro děti program, který vydrží po celý den. Vedoucí jim mohou pomáhat a dozorovat, ale do organizace by jim neměli zasahovat. Cílem tohoto dne je, aby se oddílová rada dostala do kůže vedoucích a rádců a vyzkoušela si jejich práci.

Celoroční hra

Celoroční hra se většinou začíná hrát na podzimních

V přestrojení na táboře Morava – Bečva 2012, celoroční hra Naruto; Foto: http://oddilvodaci.cz/foto/main.php?g2_itemId=46288

prázdninách. Témata jsou různá. Je snaha zasadit všechny budoucí hry do kontextu s příběhem celoroční hry. Za své úspěchy získávají družinky peníze, za které si mohou následně koupit různé artefakty, které jim pomůžou v dalších hrách. Celoroční hra vrcholí na táboře. Každý večer tábora je věnován tzv. tahu. Během tohoto tahu se družinky mohou posunout na hracím plánu, plnit úkoly, dostat úkoly na další den, něco si koupit a tak dále. Velké finále se koná v poslední den tábora, kdy se pořádá jedna velká závěrečná hra. V této hře by měla být v největší výhodě ta družinka, která posbírala nejvíce prostředků ke hře za uplynulý rok. Tyto artefakty a další věci použijí v této hře. Na konci dne čeká na každého sladká odměna. Hra je během celého roku protkána divadelními scénami, aby se udržovala dějová linie.

Pro představu zde uvádím neúplnou tabulku o proběhnutých táborových hrách:

Rok	Tábor	Hra
1982	vznik oddílu v září = letní tábor nemohl být	
1983	Vysoké Tatry	
1984	Vltava	
1985	Vltava?	
1986	Lužnice	
1987	Vltava	
1988	Sázava	Zlatá horečka
1989	Ohře	Archeologové
1990	Vltava	Záchrana Vysočiny
1991	Vltava	
1992	Vltava	Zlatokopové
1993	Vltava-Otava	Polštářová hra
1994	Vltava-Ohře	Hledání svatého grálu
1995	Hron	Za pravěkými zvířaty
1996	Vltava-Otava	pátrání po Tutanchamonovi
1997	Hron	Zlatokopové
1998	Mže-Berounka	
1999	Hron	
2000	Černá Hanča	Zlatá horečka
2001	Dunajec-Poprad	
2002	Hron	Indiáni
2003	Vltava	Pevnost Boyard
2004	Krutynia	Ve stopách Magalhãese
2005	Lužnice-Nežárka	Bazukování
2006	Hron	á la Carcassonne a Heroes
2007	Morava-Bečva	Skalani, lesani, řekani...
2008	Mže-Berounka	Cestování po světě
2009	Lužnice-Nežárka	Hobit
2010	Ohře	Hvězdná brána

2011	Dunajec	Asterix a Obelix
2012	Morava-Bečva	Naruto
2013	Mže-Berounka	Mafie
2014	Pilica	Pán prstenů
2015	Ohře	Červený trpaslík

Táborové zpěvníky

Tradice táborových zpěvníků, jak mi řekl Panzal, se drží od prvního tábora na řeku Hron, tedy od roku 1995. Na začátku tábora každý člen oddílu a i hosti, kteří se zúčastňují tábora, dostanou táborový zpěvník. Tento zpěvník obsahuje písničky, které si vybrali družinky a ostatní členové oddílu. Měl by tedy obsahovat nejoblíbenější písničky té doby. Drží se taková neoficiální tradice, že se při závěrečném ohni posílají zpěvníky s tužkou dokola kolem ohně. Každý se na zpěvník podepíše, nebo napíše krátký vzkaz vlastníkovvi zpěvníku.

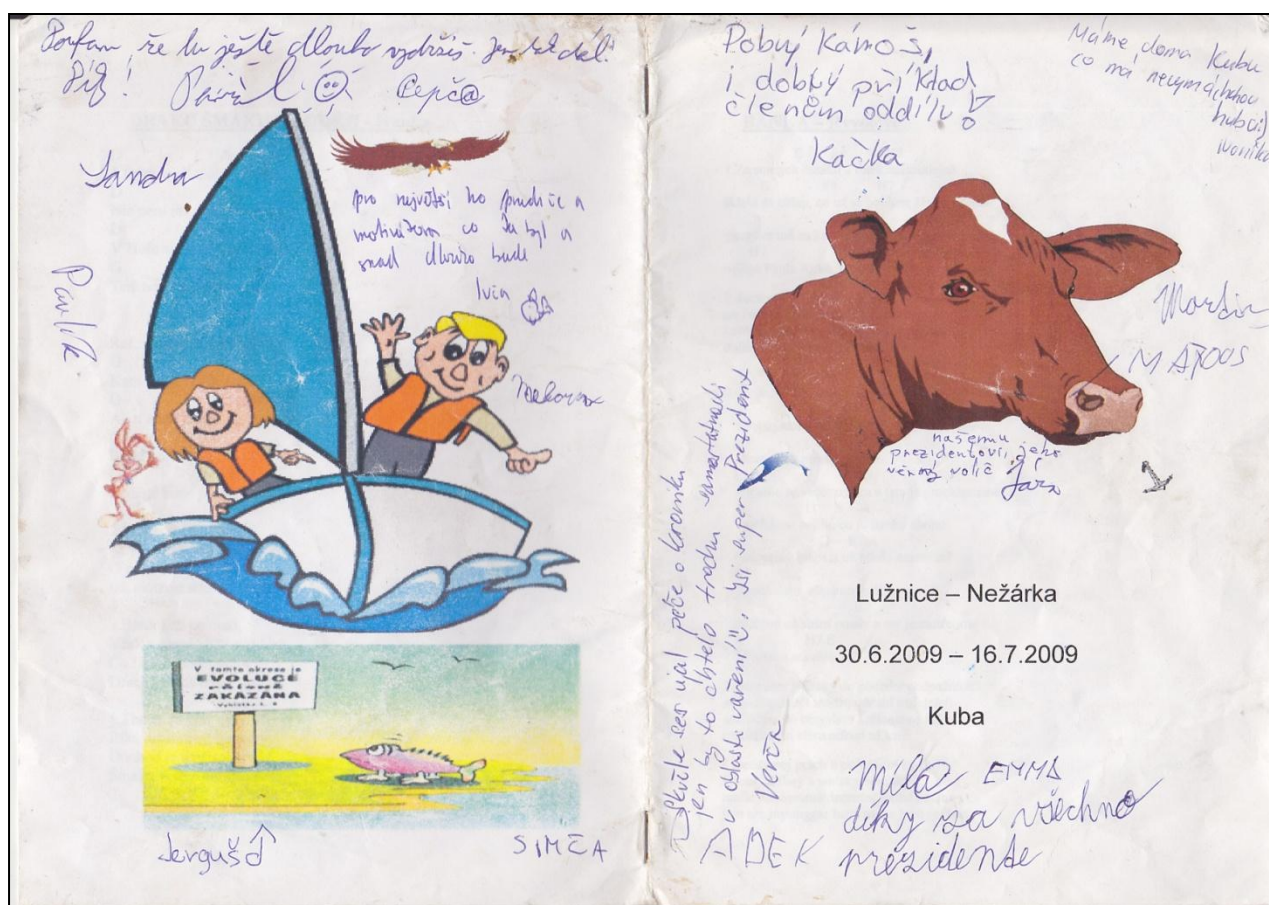

Foto: Táborový zpěvník Lužnice – Nežárka 30. 6. 2009 – 16. 7. 2009 Kuba

Na svém prvním táboře jsem nechtěl svůj zpěvník poslat, protože jsem ho nechtěl mít počmáraný, ale dnes mě to mrzí. Nejen, že podle podpisů poznáte, kdo byl na tom a tom

táboře, ale je to i památka a vzpomínka na členy oddílu, kteří již třeba do oddílu několik let nechodí.

Za zmínku ještě stojí, že na každý tábor složí Panzal táborovou písničku, která je věnovaná tématu celoroční hry. Tuto tradici již drží od roku 2010. Na rok 2009 jsme si vypůjčili písničku od Ontárka.

Táborová trička

Žádný tábor se neobejde bez táborového trička. Na výrobu triček používáme různé metody. Od malování, přes batikování až po „savování“.

Pokračování tábora

Po normálním táboře, na který jedou všichni členové oddílu, následuje pokračování pro starší vodáky. Zpravidla bývá dlouhé jeden týden. Může být na vodu, kola, nebo do hor. Jelikož je to akce pro starší, tak se očekává, že se každý postará o sebe. Jídlo a tak je samozřejmě společné, ale už nemusíte řešit, aby si všichni vyčistili zuby, dali sušit věci ap. Je to tedy volnější akce. Časem se pokusím doplnit tabulku táborů i o další údaje, jako jsou třeba pokračování.

Závěr

Když jsem přišel do oddílu, tak jsem byl nemožný. Často jsem brečel, také mi proto Tomáš říkal Bulínku, neuměl jsem si zabalit svůj „mega“ péřový spacák, vyhýbal jsem se práci a tak dále. Dnes si dovolím říci, že jsem se změnil, a to díky oddílu Vodáci. Poslední dobou si často kladu otázku: „Co bych to byl za existenci, kdybych nechodil do oddílu?“ To, jaké mám dnes zájmy a jakým směrem se orientuji, to všechno ovlivnil oddíl. Byly tu osoby, kterým také vděčím za to, jaký dnes jsem. Mák se o mě starala jako o nováčka, Špendla mě naučil vše kolem táboření a vaření a Panzal se o mě nejvíce staral na řece a naučil mě hrát na kytaru. Samozřejmě to není práce jen těchto tří kamarádů, ale vždy když si vzpomenu na své první roky v oddíle, tak si vybavím hlavně tyto tři osoby. Tímto bych jim chtěl moc poděkovat, protože to je věc, které si nejvíce ve svém životě vážím.

Obsah

ÚVOD.....	2
JAK TO VŠECHNO ZAČALO	2
PŘÍHODA Z VYSOKÝCH TATER	3
PRVNÍ VELKÁ RÁNA.....	3
ODDÍL V ROZKVĚTU	4
1986.....	4
1987 – NOVÉ PROBLÉMY	5
1988 – ZLATÁ HOREČKA	5
1988 – TÁBOR NA ŘEKU SÁZAVU	6
ODDÍL V LETECH 1989 - 1999.....	6
PŘESTUP K PODSKALÁKŮM	6
1989.....	7
1990.....	8
1991.....	9
1992.....	9
1993.....	10
1994.....	11
1995.....	12
1996.....	12
1997.....	13
1998.....	13
1999.....	14
ODDÍL V LETECH 2000 - 2015.....	14
2000.....	14
2001.....	14
2002.....	15
2003.....	16
2004.....	16
2005.....	17
2006.....	18
2007.....	18
2008.....	20
2009.....	20
2010 – 2011.....	21
2012.....	22
2013.....	23

2013 - 2014	23
2014 - 2015	24
TRADICE A ZNAKY ODDÍLU VODÁCI.....	27
ODDÍLOVÝ KROJ	27
ODDÍLOVÁ KRÁVA – ZNAK	27
ZAMYKÁNÍ A ODEMYKÁNÍ ŘEK, ANEB O ZTRACENÉM KLÍČI.....	27
VÁNOCE	28
JAK TO V ODDÍLE CHODÍ.....	30
HIEARCHIE ODDÍLU	30
SLIBY	31
BODOVÁNÍ.....	33
ODDÍLOVÉ HODNOSTI A ZKOUŠKY	33
KLASICKÝ ROK ODDÍLU VODÁCI	34
TÁBOR	36
OLYMPIÁDA	37
TRIATLON.....	37
DEN ODDÍLOVÉ RADY	37
CELOROČNÍ HRA.....	37
TÁBOROVÉ ZPĚVNÍKY.....	39
TÁBOROVÁ TRIČKA	40
ZÁVĚR	41
OBSAH	42
PRAMENY	44
INTERNETOVÉ ZDROJE.....	44

Prameny

- 1. Kronika oddílu Rys; 1984 – 1986
- Bodování oddílu Vodáci
- Fotoalbum oddílu Vodáci; 1997 – 1998
- Fotoalbum oddílu Vodáci; 1998
- Fotoalbum oddílu Vodáci; Vltava 2003 – jaro 2005
- Historie oddílu od Tomáše Vaníčka
- Informace od Martina Čížka a Petra Hanzala (Panzal)
- Kronika oddílu Vodáci; 15. 8. 2003 – prosinec 2004
- Kronika oddílu Vodáci; 2009 – současnost
- Kronika oddílu Vodáci; 21. 1. 2000 – 8. 6. 2003
- Kronika oddílu Vodáci; 28. 9. 1990 – Vltava 1991
- Kronika oddílu Vodáci; 30. 6. 2005 – 3. 5. 2009
- Kronika oddílu Vodáci; Vltava 1992 – Vltava-Otava 1993
- Oddílové hodnosti z roku 2011
- Rumunsko 4. 4. 1998 – 12. 4. 1998
- Rumunsko 9. – 18. 2. 1996
- Tábor na Vltavu 1990
- Táborový zpěvník Lužnice – Nežárka 30. 6. 2009 – 16. 7. 2009 Kuba
- Turecko 27. 12. 1996 – 11. 1. 1997
- VI. kronika oddílu Vodáci; 27. 12. 1995 – 21. 6. 1998
- VII. kronika oddílu Vodáci; 20. 6. 1998 – 22. 12. 1999
- Vodácká historie od Kuzmy
- Vodácký tábor HRON 30. 6. – 18. 7. 1999
- Výprava na Starou Planinu (Návštěva Bulharska) (12. 3. – 21. 3. 1999)

Internetové zdroje

- http://oddilvodaci.cz/foto/main.php?g2_itemId=24811
- http://oddilvodaci.cz/foto/main.php?g2_itemId=25873
- http://oddilvodaci.cz/foto/main.php?g2_itemId=28377
- http://oddilvodaci.cz/foto/main.php?g2_itemId=30360

- http://oddilvodaci.cz/foto/main.php?g2_itemId=30421
- http://oddilvodaci.cz/foto/main.php?g2_itemId=30810
- http://oddilvodaci.cz/foto/main.php?g2_itemId=31855
- http://oddilvodaci.cz/foto/main.php?g2_itemId=32736
- http://oddilvodaci.cz/foto/main.php?g2_itemId=33841
- http://oddilvodaci.cz/foto/main.php?g2_itemId=38062
- http://oddilvodaci.cz/foto/main.php?g2_itemId=40997
- http://oddilvodaci.cz/foto/main.php?g2_itemId=46198
- http://oddilvodaci.cz/foto/main.php?g2_itemId=46288
- http://oddilvodaci.cz/foto/main.php?g2_itemId=46714
- http://oddilvodaci.cz/foto/main.php?g2_itemId=47044
- http://oddilvodaci.cz/foto/main.php?g2_itemId=47050
- http://oddilvodaci.cz/foto/main.php?g2_itemId=48344
- http://oddilvodaci.cz/foto/main.php?g2_itemId=49018
- <http://www.totalita.cz/vysvetlivky/nvet.php>